ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟΒΛΗΘΕΝΤΕΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

● Ζητεῖται ἡ τροποποίηση τοῦ 93)1969

Ρεπορτάζ τοῦ ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Ἑπτά σπουδασταί διαφόρων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, πού ἀπεβλήθησαν ὁριστικά σύμφωνα μέ ἀποφάσεις τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων, ἤ τῶν Συγκλήτων τῶν Σχολῶν τους — ἀποφάσεις, πού ἐκδόθηκαν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 93/1969 ἤ τοῦ 5343/1932 — ζητοῦν μέ ὑπόμνημά τους, πού ὑπέβαλαν στόν ὑπουργό Παιδείας, νά ἐπανεξετασθῆ τό πρόβλημα τῶν ποινῶν καί νά ἀρθοῦν οἱ εἰς βάρος τους ἀποφάσεις, ὥστε νά συνεχίσουν τίς σπουδές τους.

Τό διάβημα τῶν ἑπτά φοιτητῶν φέρνει στήν ἐπιφάνεια τό αἴτημα περί τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 93) 1969, πού ἀποτελεῖ αἴτημα ὅλου τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καί τό ὁποῖο περιλαμβάνεται στίς διεκδικήσεις τόσο τῶν φοιτητῶν πού ζητοῦν τή διενέργεια ἀρχαιρεσιῶν στούς φοιτητικούς συλλόγους, ὅσο καί στίς ἀποφάσεις τοῦ Σπουδαστικοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰωαννίνων πού ἔγινε πρόσφατα μέ συμμετοχή τῶν ἐκπροσώπων τῶν σημερινῶν διοικήσεων τῶν συλλόγων. Πρέπει νά σημειωθῆ ἀκόμη, πώς καί ἀπό πλευρᾶς πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν ἔγιναν προτάσεις, ὅπως πληροφορούμεθα, πρός τό ὑπουργεῖο Παιδείας πρός αὐτή τήν κατεύθυνση.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στούς φοιτητάς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν στούς ὁποίους ἔχουν ἐπιβληθῆ διάφορες ποινές ἀπό τά ταστικά Δικαστήρια ἤ ἀπό "Εκτακτα Στρατοδικεῖα, γιά παράβαση νόμων πού ἀναφέρονται στό κοινωνικό καθεστώς, ἀσκεῖται παράλληλα καί πειθαρχική δίωξη ἀπό τίς ἀρχές τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, βάσει τοῦ νόμου 93)1969, τοῦ ὁποίου οἱ διατάξεις γιά τίς περιπτώσεις αὐτές (ἀντεθνική δράση) προβλέπουν τήν ποινή τῆς ὁριστικῆς ἀποβολῆς.

Τά τελευταῖα δύο χρόνια ἡ ποινή τῆς ὁριστικῆς ἀποβολῆς ἔχει ἐπιβληθῆ σέ δεκάδες φοιτητῶν, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ὁποίους ἦσαν τελειόφοιτοι ἤ ἐπί πτυχίῳ καί οἱ ὁποῖοι ἦβη ἔχουν ἐκτίσει ἤ ἐκτίουν τίς ποινές πού τούς ἐπεβλήθησαν ἀπό τά Δικαστήρια. Ἡ Σύγκλητος πού ἀποφασίζει σέ κάθε τέτοια περίπτωση νά ἐπιβάλη τήν ποινή τῆς ὁριστικῆς ἀποβολῆς, ἐνεργεῖ βάσει τοῦ νόμου 93)1969. Δέν ἔχει ἐκμισμιᾷ ἄλλη διέξοδο γιά διαφορετική ἀπόφαση.

"Οταν ὅμως ὁ νόμος ὑποχρεώνη τή Σύγκλητο νά ἐπιβάλη μία καί μόνη ποινή, τήν ὁριστική ἀποβολή, τῆς ἀφαιρεῖ ὁποιαδήποτε δυνατότητα ἐκδόσεως ἀποφάσεως καί σχηματισμοῦ δικῆς της ἐπανεπιστημιακῆς γνώμης. Αὐτό μειώνει τό κῦρος τῆς Συγκλήτου καί τῆς ἀφαιρεῖ τίς πρωτοβουλίες στόν τομέα τῶν προσωπικῶν σχέσεων μεταξύ καθηγητῶν καί φοιτητῶν.

Εἶναι δέ βασική ἡ ἀρχή τῆς προσαρμογῆς τῆς ποινῆς στήν προσωπικότητα τοῦ κατηγορουμένου, χωρίς τήν ὁποία δημιουργοῦνται κίνδυνοι ἀνισοτήτων. Καί στά τακτικά Δικαστήρια ὁ νόμος καθορίζει μέν τά ὅρια τῆς ποινῆς, μέσα ὅμως στά ὁποῖα ὁ δικαστής προσαρμόζει κατά τή θική του κρίση τήν ἐνδεδειγμένη κάθε φορά ποινή. Ἔτσι καί στά τρομερώτερα ἐγκλήματα, ὁ δικαστής ἀποφασίζει ἄν θά ἐπιδληθῆ ἡ ποινή τοῦ θανάτου ἤ μικρότερη ποινή, χωρίς νά βρίσκεται ὑπό τήν ὑπαγόρευση τοῦ νόμου.

Κάθε ποινή ἔχει σκοπό νά βελτιώση τόν παρεκτρεπόμενο καί νά σωφρονίση τούς ὁλλους. Μέ τήν ὁριστική ἀποβολή, ὁ παρεκτρεπτικός ὑπάρχει φόβος νά δδηγηθῆ σέ μιά κοινωνική μειονεξίᾳ, ἀφοῦ δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά συνεχίση τίς σπουδές του καί νά καταστῆ πτυχιοῦχος. Στούς ὁλλους, τούς φοιτητάς, δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση ὅτι οἱ καθηγηταί τους δέν τούς ἀντιμετωπίζουν σάν συγκεκριμένη προσωπικότητα τόν καθένα, ἀλλά σάν ἀφηρημένους παραδότες μιᾶς ποινικῆς διατάξεως.

Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι τόσο ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς πληροφορούμεθα, ὅσο καί ὁ φοιτητικός κόσμος, ἔχουν ζητήσει νά τροποποιηθῆ ἡ διάταξη περί ὁριστικῆς ἀποβολῆς, ἡ ὁποία εὐχῆς ἔργο θά ἦταν νά καταργηθῆ, γιατί ἀποστερεῖ τούς φοιτητάς ἀπό τή δυνατότητα τῶν σπουδῶν τους καί κάθε πειθαρχική ποινή ἡ ὁποία θά ἐπιδάλλεται νά καθορίζεται ἐλεύθερα ἀπό τό Πειθαρχικό Συμβούλιο καί σέ δεύτερο βαθμό ἀπό τή Σύγκλητο, οἱ ὁποῖες νά ἐκτιμοῦν ἐλεύθερα καί ὑπεύθυνα τή βαρύτητα τῆς πράξεως καί τήν προσωπικότητα τοῦ ὑπαιτίου, σέ σχέση δέβαια μέ τίς σπουδές του.

Μέ τήν τροποποίηση αὐτή, ἡ εὐθύνη γιά τόν πειθαρχικό ἔλεγχο τῶν φοιτητῶν μεταφέρεται ὁλοκληρη στά χέρια τῶν καθηγητῶν καί μ' αὐτόν τόν τρόπο καί προστατεύεται καλύτερα τό κῦρος τῶν πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν καί ἐξασφαλίζει στούς φοιτητάς τό αἴσθημα ὅτι, σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τίς σπουδές τους, κρίνονται ἀπό τούς καθηγητάς τους, οἱ ὁποῖοι τούς ἀντιμετωπίζουν μέ ἐνδιαφέρον καί στοργή.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΘΕΝΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τό ὑπόμνημα τῶν ὁριστικῶς ἀποβληθέντων φοιτητῶν Βασ. Γκόγκολου, Ἀνδρ. Λεντέρη, Ἀφροδ. Λιόπτσα, Ματθαίας Κυρίτση, Ζωῆς Ξενάκη, Σπύρου καί Πηνελόπης Σαββόπουλου, τό ὁποῖο ὑπεδλήθη στόν ὑπουργό Παιδείας κ. Γερ. Φραγκάτο ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Τιμχόμενοι φοιτηταί τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων οἱ ὁποῖοι ἀπεδλήθημεν, δυνάμει ἀποφάσεων τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἤ τῶν Συγκλήτων τῶν Σχολῶν μας. Αἱ ἐν λόγῳ πειθαρχικαί ἀποφάσεις ἐρείδονται ἐπί διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 93)1969 ἤ τοῦ προγενεστέρου Ν. 5343)1932, ἀφορισταυθέντος τῆ πράξει καί ἐπονειδίστου ἐν ἰσχύϊ τῶν τελευταίων πενταετιῶν καί ἐνδυναμωθέντος, ὡς πρός τάς πειθαρχικάς του διατάξεις ὑπό τοῦ ἀνωτέρω νομοθετικοῦ διατάγματος.

»Αἱ ἐν λόγῳ πειθαρχικαί συνθῆκαι, τάς ὁποίας ὑφιστάμεθα κατά τήν παροῦσαν περίοδον δσσήζονται ἐπί πραγματικοῦ ὁλικοῦ, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθησαν τόσον διοικητικαί ἀποφάσεις περί ἐκτασπίσεως κατά τήν πρέχουσαν πολιτικήν φάσιν, δσον καί δικασταικαί ἀποφάσεις ἐπί ὑδρει μας διά τήν παρδδοσιακήν τοῦ Α.Ν. 509)1947, ὅτε τό ἀδίκημα ὑπῆγετο εἰς τήν ἁρμοδιότητα τῶν ἐκτάκτων Στρατοδικείων.

»Ἐπειδή αἱ ὡς ἄνω διατάξεις μηδενίζουν ὡς ἐκ τῆς δασμευτικότητός των τήν δικαιοδοτικήν κρίσιν τῶν προσενεφερθέντων πειθαρχικῶν ὀργάνων διότι ἐπιδαλλόντων εἰς περιπτώσιν κατάδικης, ὅπ' ἀδικήματα χαρακτηριζόμενα ὡς στοιχεῖμενα κατά τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας τήν πειθαρχικήν ποινήν τῆς διαρκοῦς ἀποδολῆς κατά τό γράμμα τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος καί τοιουτοτρόπως μεταπράτουν ταῦτα εἰς ἁπλᾶ ἐκτελεστικά ὄργανα ἄτινα παύουν νά ὑπάρχουν αὐτοτελῶς καί νά παρέχουν κατ' ἐπιτίμησιν δίκαιον.

»Ἐπειδή (λογικῶς καί νομικῶς δέν εἶναι νοητόν) αἱ κύριαι διοικητικαί καί δικαστικαί ποιναί νά ἔχουν προσωρινόν χαρακτῆρα, ὡς ἔχουσαι σαφῆς προσδιορισμένα χρονικά ὅρια, ἐνῶ αἱ ἐξορτημέναι ἐξ αὐτῶν καί παρεπόμεναι τοιαῦται ὁριστικά καί διαρκῆ.

»Ἐπειδή, μετά τήν ἐστισιν τῆς διοικητικῆς ἤ δικαστικῆς ποινῆς αἴρονται πάσαι αἱ ἐπιδληθεῖσαι στερήσεις δικαιωμάτων, συμπεριλαμδανομένης καί τῆς τῶν πολιτικῶν τοιούτων, δλως παραδόξως συνεχίζεται ἐσαεί ἡ στέρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τήν ἐκπαίδευσιν ἀπό αὐτάς πλέον τάς Πανεπιστημιακάς ἀρχάς, γεγονός τό ὁποῖον πλήττει εὐθέως τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

»Ἐπειδή οἱ προλεχθεῖσαι τουλάχιστον δικαστικαί ἀποφάσεις τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων εἰς οὐδέν ἔνδικον μέσον ὑπῆχθησαν καί ὡς ἐκ τούτου ἀπαλείφθη ἡ δυνατότης ἐπανακτήσεως τοῦ ὑφιστομένου πραγματικοῦ ὁλικοῦ ὑπό τοιστικῶν Δικαστηρίων.

»Ἐπειδή αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν εἰς ἐκτακτον περίοδον καί μέ ἄκρως αὐστηρά κριτήρια, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπό τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Α.Ν. 509)1947 εἰς τήν ἁρμοδιότητα τῶν πενταμελῶν Ἐφετείων, ἐκ τῶν 21 εἰσαχθέντων μέ τήν ὡς ἄνω κατηγορίαν φοιτητῶν, ἀπηλλάγησαν οἱ 18 καί οἱ ὑπόλοιποι κατεδικάσθησαν εἰς ἐλαφροτάτας, ἐν συγκρίσει μέ τάς τῶν Στρατοδικείων, ποινάς, ὅπερ δεικνύει τήν διαφοράν εἰς τόν σχηματισμόν δικαικῆς πεποιθήσεως ὑπό τῶν διαφόρου δικαιοδοσίας Δικαστηρίων.

»Ἐπειδή ὅσον ἀφορᾷ τουλάχιστον τούς ἐκτοπισθέντας ἐξ ἡμῶν, ἡ διοικητική ἀπόφασις ἐλήφθη διά λόγους προληπτικούς ἐπί τῇ βάσει τῆς πρό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 πολιτικῆς τοποθετήσεως καί δράσεώς των, ἡ ὁποία ὅμως ἔκειτο ἐντός τῶν τότε συνταγματικῶν καί νομίμων πλαισίων καί οὐδεμία καταδίκη ὑφίστατο διά τούς ὡς ἄνω λόγους καί ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει τύπος καί οὐσία δδικος ἡ γενεσιουργός αἰτία τῆς ἀποδολῆς μας. Ἐπειδή εἰς ἐπάρατα τάς περιπτώσεις ἡμῶν, αἱ ἀπολύσεις ἐκ τῶν καταστημάτων φυλακῶν ἤ ἐκ τῶν τόπων ἐκτοπίσεως ἐγένοντο διά χαρακτερισμοῦ μας ὡς μή ἐπικινδύνων (ἀποφάσεις τῶν δικαστικῶν συμβουλίων καί τῶν δικαστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Ν.Δ. 188)1969), ποιήσαντων θά ἐτύχανεν καθ' οἱαδήποτε κρτήρια τά θεωρούμεθα ὡς μή ἐπικινδύνοι διά τήν πολιτείαν καί ἐπικινδυνοι διά τά ἀνώτατα ἱδρύματα.

» Ἐπειδή, τέλος, αἱ ἐν λόγῳ διοικητικαί ἀποφάσεις καί δικαστικαί κρίσεις ὑπῆρξαν προϊόν ἐκτάκτου περιόδου, τά Ἀνώτατα πνευματικά Ἱδρύματα ὡς χῶροι ὅπου δέον νά θεραπεύεται ἡ ἐπιστήμη, νά ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια καί νά προωθῆται ὁ διάλογος θά ἔδει νά παραμείνουν μακρδν ἐφημέρων σκοπιμοτήτων καί πολιτικῶν ποδῶν, προστατεύοντα οὕτω τό κῦρος καί αὐτήν ταύτην τήν οὐσίαν τοῦ θεσμοῦ των.

»Διά πάντας ταύς ἀνωτέρω λόγους αἰτούμεθα τήν ἄρσιν τῶν εἰς βάρος μας ἀποφάσεων ἐπιτρέποντες οὕτω τήν ἀνάκτησιν τοῦ ἀναφαιρέτου ἀνθρωπίνου δικαιώματος τῆς σπουδῆς».

ΔΩΡΕΑΝ ΦΟΙΤΗΣΗ

Ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» λειτουργοῦν, ὅπως εἶναι γνωστό, νυκτερινές σχολές ἐξ ὁλοκλήρου δωρεάν φοιτήσεως γιά νέους ἐργαζομένους. Οἱ Σχολές αὐτές περιλαμδάνουν Δημοτικά Σχολεῖα, Γυμνάσιο καί Φροντιστήριο Ξένων Γλωσσῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νά ἐγγραφοῦν στό Γυμνάσιο πρέπει νά ὑποδάλουν σχετική αἴτηση μέχρι 30 Ἰουνίου στή διεύθυνση τῶν Σχολῶν, Κατσικογιννοῦ 2 ἤ στό Σύλλογο «Παρνασσός», Πλατεῖα Ἀγίου Γεωργίου Καρύτση 8. Οἱ εἰσαγωγικές ἐξετάσεις θά διενεργηθοῦν ἀπό 1—5 Ἰουλίου.

«ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ»

Ἀπό τόν μουσικό οἶκο Φ. Νάκα, ἐκυκλοφόρησε πρίν λίγες μέρες σέ δύο διδλία ἡ «Εἰσαγωγή εἰς τήν Μουσικήν», τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς στό ΙΒ' Γυμνάσιο Θηλέων Ἀθηνῶν καί γνωστοῦ στούς μουσικούς κύκλους καί στό εὐρύτερο κοινό μουσουργοῦ Ἀλέκου Λαΐνα. Στό Α' Βιδλίο ἀνήκουν ἡ γλῶσσα καί ἡ φιλολογία τῆς μουσικῆς. Στή γλῶσσα τῆς μουσικῆς περιέχονται τά θεωρητικά τῆς μουσικῆς, ἐφαρμογές μέ εἰδικές ἀσκήσεις καί ἀποσπάσματα ἀπό διάφορα ἔργα μεγάλων μουσουργῶν, ὅλων τῶν ἐποχῶν, μουσικά συστήματα ('Αρχαῖοι 'Ελληνικοί τρόποι, Βυζαντινή μουσική, ἀτονική μουσική κλπ. γενικαί ἀρχαί τῆς ἁρμονίας κλπ.). Στή φιλολογία τῆς μουσικῆς, ἡ ὁποία καλύπτει τό Β' Βιδλίο, ἔχει ἐνταχθῆ σ') ἡ Ἱστορία τῆς Μουσικῆς (μεγάλοι σταθμοί τῆς ἐξελίξεώς της, ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐποχῶν, μουσικά ὄργανα κλπ.), β') ἡ ὀργανογνωσία στήν ὁποία ἐξετάζονται λεπτομερῶς τά διάφορα ὄργανα καί ἡ φωνή τοῦ ἀνθρώπου, τά διάφορα εἴδη χορωδίας καί ὀρχήστρας (ὀρχήστρα ἐγχόρδων, συμφωνική ὀρχήστρα κλπ.) καί γ') ἡ μορφολογία πού ἐξετάζει δλες τίς μουσικές μορφές μέ παραδείγματα καί αἰσθητικές ἀναλύσεις.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

Μέ ἀπόφαση τοῦ ὑφυπουργοῦ Παιδείας, ὁρίζεται ὡσπως εἰς τάς Μέσας Ἐπαγγελματικάς Σχολάς εἰς ἃς ὡς προσόν ἐγγραφῆς ἀπαιτεῖται τό ἐνδεικτικόν προαγωγῆς ἐκ τῆς 5ης τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἤ ἀπολυτηρίου ἑξαταξίου Γυμνασίου, ἐγγραφήσεται καί οἱ κεκτημένοι πτυχίον Μέσης Τεχνικῆς ἤ Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς οἱασδήποτε εἰδικότητος».

ΔΕΞΙΩΣΗ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝΤΩΝ

Τό Ε.Μ. Πολυτεχνεῖο στίς 3 Ἰουλίου, 7.30 μ.μ., θά δεξιωθῆ τούς ἀποφοιτῶντες σπουδαστάς τοῦ '18ρήματος. Θά παραστοῦν ὁ πρωθυπουργός καί οἱ ἀντιπρόεδροι τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί ὅλλοι ἐπίσημοι.

Ἡ ἀνθρωπολογική ἔρευνα στήν Ἑλλάδα
ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ Ο ΣΚΕΛΕΤΟΣ ΤΟΥ «ΝΕΑΝΤΕΡΝΤΑΛ»

Ἀγνοοῦνται πολλοί Ἕλληνες ἐπιστήμονες

«Κάθε προσπάθεια τῆς 'Ανθρωπολογικῆς 'Εταιρίας 'Ελλάδος γιά ἔρευνα, ἔχει τεθῆ, οὐσιαστικά σέ κατάσταση ἀπαγορεύσεως ἐκ μέρους τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Υπηρεσίας καί τοῦ διευθυντοῦ της, καθηγητοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου».

Τοῦτο ἀνέφεραν χθές πρός τούς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου οἱ πρόεδρος καί ἀντιπρόεδρος τῆς 'Ανθρωπολογικῆς 'Εταιρίας 'Ελλάδος, Δρ "Αρης Πουλιανός καί καθηγητής κ. Τσουκαντᾶς σέ πρές κόνφερενς πού ὀργάνωσε στό ξενοδοχεῖο «Γαλαξίας» ἡ 'Ανθρωπολογική 'Εταιρία.

'Η ἀπαγόρευση αὐτή — ὑπεγράμμισαν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς 'Εταιρίας — εἶναι ἰδιαίτερα ἐμφανής στήν περίπτωση τοῦ Σπηλαίου Πετραλώνων Χαλκιδικῆς, τό ὁποῖο παραμένει κλειστό ἐδῶ καί τέσσερα χρόνια. Κάθε προσπάθεια τῆς 'Ανθρωπολογικῆς 'Εταιρίας νά δοθῆ ἄδεια γιά τήν συνέχιση παλαιοανθρωπολογικῶν ἐρευνῶν στό σπήλαιο — ἀκόμη καί στήν περιοχή Πετραλώνων — συναντᾶ τήν ἄρνηση τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Υπηρεσίας.

Χάθηκε ὁ «Νεάντερνταλ»

Στό Σπήλαιο Πετραλώνων βρέθηκε τό 1960 ἀπό γεωργό τό κρανίο ἑνθρώπου τοῦ Νεάντερνταλ. Σέ ἔρευνες πού πραγματοποίησε τό 1968 κλιμάκιο τῆς Σπηλαιολογικῆς 'Εταιρίας μέ ἐπικεφαλῆς τόν κ. Πουλιανό, βρέθηκαν στό σπήλαιο ἴχνη φωτιᾶς, παλαιολιθικά ἐργαλεῖα, ἀπολιθώματα ζώων καί πολλά ὅλλα εὑρήματα πού ἀποδεικνύουν τήν ὕπαρξη ζωῆς 500.000 χρόνων στό χῶρο τῆς 'Ελλάδος. 'Η σημασία τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς γίνεται περισσότερο ἐμφανής καί ἀπό τό γεγονός ὅτι οἱ μέχρι τό 1968 ἀνακαλύψεις ἀηαφέρονται σέ πολύ νεώτερες χρονολογίες, κυρίως δέ φθάνουν μέχρι τή Μουστιαία ἐποχή (Μέση Παλαιολιθική, στήν "Ηπειρο, Θεσσαλία κ.ἄ.), δηλαδή, σέ 30.000 ἕως 50.000 χρόνια.

Στό σπήλαιο Πετραλώνων ὑπῆρχε καί ὁ σκελετός ἀνθρώπου τοῦ Νεάντερνταλ, ὁ ὁποῖος ὅμως διελύθη κυριολεκτικῶς κατά τίς ἔρευνες καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης «ἀπό ἄτυχη χειρισμό τοῦ ὑλικοῦ πού ἐκρυδε τό σπήλαιο καί ὄχι ἐκ προθέσεως δεβαίως», ὅπως ἐτόνισε ὁ κ. Πουλιανός. Στό ἴδιο σπήλαιο ἔχουν συμδῆ μεγάλες καταστροφές ἀπό προηγούμενους ἐρευνητές καί ἐπισκέπτες, οἱ ὁποῖες ἔχουν καταγραφῆ σέ Πρωτόκολλο, τό ὁποῖο συνέταξε τό κλιμάκιο τῆς Σπηλαιολογικῆς πρίν ἀρχίση τίς ἔρευνές του, στίς 18.3.1968.

'Αναφέρεται, μεταξύ ἄλλων, στό Πρωτόκολλο:

«α) Καθ' ὅλον τό μῆκος τῶν διαδρόμων τοῦ σπηλαίου μεγάλαι καταστροφαί εἰς τόν σταλακτικόν διάκοσμον καί β) εἰς πάρα πολλά σημεῖα ἀνεμοχελύσεις τοῦ ἐδάφους καί ἄνευ συστήματος ἀνασκαφαί μέ ἀποτέλεσμα τήν καταστροφήν τῆς στρωματογραφίας. Οὕτω καθίσταται ἡ Ἐπιστημονική ἔρευνα προδληματική, ἄν ὄχι ἀδύνατος. Ἰδιαιτέρως εἶναι πολύ μεγάλη ἡ καταστροφή εἰς ὑλικόν ἀποτελούμενον κυρίως ἐξ ἀπολιθωμένων ὀστῶν ζώων. Αὐτά δέ μή συντηρηθέντα καταλλήλως παρά τῶν ἀνασκαφέων, καταστράφησαν ὁλοσχερῶς καί μόνον τά πλέον συμπαγῆ μέρη τῶν τμημάτων τῶν ὀστῶν μετεφέρθησαν. Ταῦτα δέ ἀποτελοῦσαν θησαυρόν μοναδικόν διά τήν Ἑλλάδα, ἀρκετόν νά πληρώση ὅλα τά μουσεῖα τοῦ Κράτους...».

«Τήν καταστροφή αὐτή, εἶπε ὁ κ. Πουλιανός, γνωρίζει ἡ 'Αρχαιολογική 'Υπηρεσία, ἡ ὁποία διενήργησε αὐτοψία τόν Μάϊο τοῦ 1968, μέ τριμελῆ 'Αρχαιολογική Ἐπιτροπή. Παρ' ὅλα αὐτά, χορηγήθηκε ἄδεια παλαιοντολογικῶν ἀνασκαφῶν στό 'Εργαστήριο Γεωλογίας καί Παλαιοντολίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης — ἡ ὁποία δέν δέχτηκε νά χρησιμοποιήσῃ μέχρι σήμερα — ἐνῶ ἐκκρεμοῦσε προγενέστερη αἴτησή μας. "Ηδη, ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἐκκρεμεῖ καί νέα αἴτηση τῆς 'Ανθρωπολογικῆς 'Εταιρίας γιά τήν διενέργεια ἐρευνῶν στόν χῶρο Πετραλώνων, ἀπό 27.3.1972, ἡ ὁποία καί ἐκεῖ μένει ἀναπάντητη μέχρι σήμερα. Εἶχε δέ προηγηθῆ ἄλλη αἴτηση τῆς 'Εταιρίας ἀπό 28.1.1972 στήν Νομαρχία Χαλκιδικῆς, ἡ ὁποία παρεπέμφθη στή Γενική Διεύθυνση 'Αρχαιοτήτων, καί 'Αναστηλώσεως».

Ἀγνοεῖται

Ἐκτός ἀπό τό Σπήλαιο Πετραλώνων ἡ 'Ανθρωπολογική 'Εταιρία ἀγνοεῖται συστηματικά καί σέ κάθε ὅλλη περίπτωση — ἀνέφεραν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς 'Εταιρίας. Προτιμῶνται μάλιστα ξένοι ἀνθρωπολόγοι, γιά τούς ὁποίους καί ξοδεύεται πολύτιμο συνάλλαγμα, τήν στιγμή πού ἡ 'Εταιρία ἔχει προσφερθῆ νά παράσχη τίς ὑπηρεσίες της ἀφιλοκερδῶς, ὅπως στήν περίπτωση τῶν σκελετῶν πού ἀνακαλύφθηκαν στόν Μαραθώνα, στήν ὁποία προτιμήθηκε ξένο κλιμάκιο ὑπό τόν Γερμανό ἀνθρωπολόγο Μπρᾶϊτινγκερ.

'Ακόμη καί Τοῦρκος σπουδαστής — εἶπε ὁ κ. Πουλιανός — ἔχει τήν δυνατότητα νά μελετᾶ καί νά χειρίζεται ἀνθρωπολογικό ὑλικό (ἀνασκαφές στό Πόρτο Χέλι), ἐνῶ στούς "Ελληνες ἐπιστήμονες ἀνθρωπολόγους δέν παρέχεται αὐτό τό δικαίωμα.

«Δέν γνωρίζουμε — κατέληξε ὁ κ. Πουλιανός — μέ δάση ποιά κριτήρια καί ποια δικαιώματα καθορίζει ἡ 'Αρχαιολογική 'Υπηρεσία, ποιος εἶναι ἁρμόδιος γιά τήν Παλαιοανθρωπολογική ἔρευνα στόν τόπο μας. Πιστεύουμε, ὅμως, ὅτι ἀπό τήν στιγμή πού καταδάλλονται προσπάθειες γιά τήν μεγαλύτερη δυνατή ἀξιοποίηση τοῦ 'Ελληνικοῦ δυναμικοῦ, ἡ συστηματική ἄγνηση νά δοδῆ στούς "Ελληνες ἐπιστήμονες ἡ δυνατότητα νά συνεισφέρουν στήν ἐπιστημονική ἔρευνα τοῦ τόπου μας — δυνατότητα πού παρέχεται ἀφειδῶς σέ ξένους ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι καί περιέρχονται ὁλόκληρο τόν ἑλληνικό χῶρο — ἀποδαίνει τελικά εἰς δάρος καί τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καί τῆς ἐθνικῆς προσπαθείας. Δέν ἐπιθυμοῦμε νά ὑποκαταστήσουμε ὁποιοδήποτε ἀρχή ἤ νά ἀποκτήσουμε ὁποιαδήποτε ὅλλη ἁρμοδιότητα, ἐκτός ἀπό ἐκείνη πού μᾶς παρέχει ἡ ἐπιστημονική μας κατάρτιση. Μονοδιᾶ μας ἀξίωση εἶναι νά μᾶς δοδῆ ἡ δυνατότητα νά προσφέρουμε τίς ἐπιστημονικές μας γνώσεις στήν ἔρευνα γιά τήν ἀνακάλυψη καί ἀξιοποίηση ὅλων ἐκείνων τῶν στοιχείων πού συνθέτουν τήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ χώρου, πού κρύδει μέσα του ζωή ἑκατοντάδων χιλιάδων χρόνων».

Ο «ΔΑΣΚΑΛΟΣ»

Καί τύπος, ὅλλά καί παράδειγμα ἔχει γίνει ὁ εἰκονιζόμενος "Ελληνας μετανάστης 'Ανάργυρος Φωτσέας. Σέ ἡλικία 17 ἐτῶν ἄφησε τό σπίτι του, στό χωριό Ποταμός τῶν Κυθήρων, γιά νά συναντήση τόν μεγαλύτερο ἀδελφό του στήν Αὐστραλία. "Οταν ἔφθασε στή μακρυνή αὐτή χώρα, φοδισμένος καί ἄμαθο ἀγόρι, δέν γνώριζε οὔτε μιά λέξη ἀγγλικά. Δεκατρία χρόνια ἀργότερα ἔγινε τόσο καλός γνώστης τῆς ἀγγλικῆς, πού ὅχισε νά γράφη γράμματα καί ἄρθρα σέ αὐστραλιανές ἐφημερίδες τοῦ Σίδνεϋ. 'Ο κ. Φωτσέας, γνωστός σάν «Δάσκαλος» στούς "Ελληνες τῆς Αὐστραλίας, πιστεύει ὅτι ὅλοι οἱ μετανάστες πρέπει νά καταδάλουν προσπάθεια γιά νά μάθουν ἀγγλικά. Αὐτό τά θεωρεῖ σάν προϋπόθεση γιά νά ζήσουν εὐχάριστα στή νέα τους πατρίδα.

ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΘΕΙΡΞΗ ΣΤΟ ΓΕΡΟ ΕΡΑΣΤΗ

Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

να, κύριε πρόεδρε. Θά τήν κλαίω σ' ὅλη μου τήν ζωή.

»Ξαφνικά μ' ἐγκατέλειψε. Τῆς ἔγραψα πολλά γράμματα καί τῆς ζητοῦσα νά μοῦ πῆ γιατί μέ γέλασε.

ΠΡΟΕΔΡ.: "Ενα σημεῖωμα ὅμως γράφει: Λίγα θά εἶναι τά χρόνια τροχίζοντας τά μαχαίρια. Τί ἐννοοῦσες;

ΚΑΤΗΓ.: Μέ κτύπησε ἡ τρέλλα καί τό ἔγραψα.

ΠΡΟΕΔΡ.: Γιατί σέ ἐγκατέλειψε;

ΚΑΤΗΓ.: Μόλις τῆς εἶπα ὅτι πρῶτα θά ἔπρεπε νά πάρη διαζύγιο καί μετά θά τῆς ἔδινα τά κτήματα καί τά λεφτά μ' ἐγκατέλειψε.

ΠΡΟΕΔΡ.: Πῆγες στίς φυλακές Τρικάλων καί συνάντησες τόν ἄνδρα της;

ΚΑΤΗΓ.: Μάλιστα, ἀλλά δέν τοῦ εἶπα ὅτι εἴχαμε σχέσεις.

ΠΡΟΕΔΡ.: Τότε γιατί σοῦ ἔκανε μήνυσι.

ΚΑΤΗΓ.: Δέν ξέρω.

(Σ.Σ.: 'Ο σύζυγος τοῦ θύματος εἶχε κάνει μήνυση στόν Γκανάσιο γιά σκοπευτική δυσφήμηση. 'Η δίκη ἔγινε μετά τό ἔγκλημα καί κατεδικάσθηκε ὁ Γκανάσιος σέ φυλάκιση 4 μηνῶν).

Γιά τό ἔγκλημα ὁ Γκανάσιος εἶπε: «Τό πρωῒ πῆγα γιά νά κυνηγήσω τριγώνια. Γυρίζοντας στό χωριό πέρασα ἀπό τό σπίτι τῆς 'Αφροδίτης. Τῆς εἶπα καλημέρα, ἀλλά αὐτή δέν μοῦ ἀπάντησε. "Εγινα Τοῦρκος. Πυρακτωμένο σίδερο νά μ' ἄγγιζε δέν θά καταλάδαινα τίποτε. «Προχώρα, παλιογαϊδούρα, νά πᾶμε στό σπίτι μου», τῆς εἶπα. 'Από ἀπροσεξία ἔγινε τό κακό».

Στό σημεῖο αὐτό ὁ Γκανάσιος πῆρε τό ὅπλο καί προσπάθησε νά δείξη στούς δικαστές πῶς ἔγινε τό μοιραῖο λάθος.

Καί ὁ Γκανάσιος ἐκλεισε τήν ἀπολογία λέγοντας:

«Γιατί νά φύγη